

dette have været en praktisk og god Opmuntring for Firmaet, som kunde have bevæget det til at gjøre et Forsøg, medens man jo samtidig vilde have undgaaet at tage nogen Risiko paa sig selv. Samtidig med at omtale dette skal jeg berøre Ovefkommandoen i Korsør under Ovefartsholdene. Jeg hører ikke til dem, der i nogen-somhelst Retning tvivle om, at det er en usædvanlig Dygtighed, hvormed Istransporten med Baade ledes i Korsør og Nyborg, og det Samme kan jeg udtale om de to Førere, som have Kommandoen ombord i de to af mig nævnte Dampskibe; men ikke desto mindre har det dog hyppig været omtalt, at der ikke eksisterer nogen Ovefkommando i Korsør. Jeg veed det ikke, men jeg betvivler dog ikke, at den maritime Konsulent for Postvæsenet ikke har været i Korsør indtil den 12te Februar iaar. Der er vel Ingen, der tør paasta, at han, saaledes som Forholdene stillede sig, personlig kunde have udrettet noget Nyttigt, men det synes mig dog utvivlsomt, at selve hans Ristbevarerelse maatte berolige og borttage en Del af de Uviul og en Del af de Klager, som ganske naturligen fremkomme fra det reisende Publikum, naar det paa Spørgsmaalet om: Hvem er det, der leder Ovefarten? stadig faar til Svar: Han er her ikke! eller naar det ved at fordre en eller anden Oplysning faar det Svar: Vi maa forespørge i Kjøbenhavn! Derjom det forholdes sig saaledes, som jeg her har antydnet, saa er dette for mig noget Vignende, som om man vilde lede Begivenhederne i en Krig fra selve Hovedstaden, istedetfor at sende den Mand, som havde Ansvaret i sin Haand, hen paa Pletten. Blandt de Svær, som Statsautoriteterne have ved Udsprelsen af Ovefarten over Bøltet, er Postens Besørgelse selvsølgelig Numer Et. Dernæst komme de Reisende med deres Bagage, derefter Besørgelsen af Pakkeposten og saa Besørgelsen af Fragtgods. Hvad angaar Befordringen af Posten, da skal jeg idag ikke komme nærmere ind derpaa, saameget mindre som der jo i de forskjellige Blade har været fremdraget forskellige Anker med Hensyn til Extradrag til Befordring af Posten mellem Korsør og Kjøbenhavn. Dette er jo nu blevet omendret, og forhaabentlig gjælder det Samme ogsaa med Hensyn til Udleveringstiderne for Breve i de forskellige Kjøbstæder, idet jeg da navnlig her sigter til Forholdene i Veile. Hvad angaar de Reisende, da følge disse jo med Brev-Posten, og naar der fra de Reisendes Side har været fremsat Klage over, at de ikke kunde blive transporterede, skjøndt Dampskibet var kommet i Havn efter dets første Tour fra Korsør til Nyborg, da erkjender jeg vil- lig, at saadanne Klager ikke ere berettigede, naar de indtræffe paa et Stadium, hvor det ene af de to Skibe, som ere tilstede i Korsør, er i havareret og utjenstdygtig Stand, thi saa turde det vistnok være hensigtsmæssigere at tilbageholde det andet Skib for at være sikker paa, at Posten, som er

Numer Et, kan blive ført over, naar den atter ankommer fra Kjøbenhavn, istedet for at lade Skibet løbe ud med de Reisende for anden Gang, uden at man har Wished for, at Skibet kan komme tilbage i rette Tid for at affeile med den nævnte Post. Med Hensyn til Pakkeposten, da er det jo vel bekjendt, at der heraf har været ophobet Meget rundt omkring. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa Forsendelsen af Pakkeposten, thi for mig staaer det saaledes, at Alt, hvad der henhører under Pakkeposten, hovedsagelig henhører under Postvæsenet, medens det dog forsaavidt nogle er knyttet til Transportmidlerne, som det ikke kan beskjæftes, medmindre disse ere tilstede. Jeg skal leilighedsvis blot nævne, hvad ærede Medlemmer ville have set, hvorlænge man i Veile By manglede Pakkepost, nemlig fra den 29de Januar til den 14de Februar; der var endog et Tidspunkt, hvor man manglede 32 Pakkeposter. Da der imidlertid, saavidt Forholdene have tilladt det, ogsaa i den Henseende siden den 12te Februar er gjort hensigtsmæssige Forandringer som f. Ex. om, at der nu offentliggøres i Bladene, hvilke Pakkeposter der ere affendte, skal jeg ogsaa lade dette Punkt staa hen og vende mig til Fragtgods. Om Fragtgods kan der jo ikke siges det Samme som om Posten, at Statsautoriteterne have nogen positiv Forpligtelse til at overføre det, men de Herrer Affendere af Godslet have dog al Grund til at vente, at det vil blive transporteret over, saasnart Leilighed gives. Af Fragtgods er der imidlertid kun overført høist ubetydeligt. Indtil den 12te Februar havde det hobet sig betydeligt op ved Korsør, og der laa dengang samlet 15--16,000 Justaager Smør, som alle vare bestemte til Esbjerg. I sidste Møde bleve Forholdene ved Esbjerg omtalte, og der kunde da have været Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at, naar man stræber efter, at Esbjerg Havn skulde faae den Betydning, som den kan faae, særlig for denne Periode af Aaret, altsaa om Vinteren, da Udsørselen fra alle vore andre Havne vanskeliggjøres eller umuliggjøres, har man en dobbelt Grund til at lægge Tryk paa, at Forholdene ved Korsør blive saaledes, at man virkelig kan drage Nytte af Esbjerg Havn. Dette Smør, som jeg nævne, er foruden forskellige andre Varer efter den 12te Februar altsammen returneret fra Korsør og har søgt Vej over Felsingborg. Der var en Del af dette Smør, som havde ligget i Korsør fra den 3die Februar til den 17de Februar, og i den Tid blev der ifølge Bestemmelserne opkrævet Pakhusleie af det i de Pakhuse, som tilhøre den sjællandske Stats-Jernbane. De Omkostninger, som en saadan Vareforsendelse kræver, ere selvsølgelig meget betydelige. Foruden Jernbane-fragten frem og tilbage kommer der Pakhusleie, som er 3 Kr. pr. 9,000 Pd. Det var for det Parti, som laa derne, og som hovedsagelig til-